

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Styrkelse af ungdomssanktionen og undersøgelse af person og opholdsrum på sikrede institutioner).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 14/3 2007).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, som det ser ud her.

At der nu søges at skabe en større sammenhæng mellem de tre faser i ungdomssanktionen er positivt, og at det bliver gjort ved hjælp af gennemgående koordinatore er meget godt, fordi vi har at gøre med unge mennesker, som er meget sårbare. Hvis de tabes på gulvet mellem nogle af de overgange, der er i de forskellige faser i ungdomssanktionen, er vi tilbage ved starten.

Desværre er der jo allerede gjort dyrekøbte erfaringer. De problemstillinger, som har været nævnt i flere omgange, går bl.a. ud på, at man synes, at der sådan set ingen problemer er med selve ungdomssanktionen, men at de mangelfulde muligheder, der er for at forvalte et ordentligt, sammenhængende forløb, har været et væsentligt problem. Det er noget, vi stadig skal have fokus på og se at få rettet.

Kl. 16.50

At der skal laves netværksmøder med deltagelse af de berørte parter, hvor der drøftes handleplaner, og hvor det vurderes, om der er behov for at justere målsætningerne i handleplanerne, er en meget god ændring. At handleplanerne skal laves og fremsendes inden for 7 dage, er virkelig meget vigtigt at overholde, fordi det jo

netop giver mulighed for at lave et ordentligt forløb for den unge.

Vi må stadig væk huske på, at det er sårbare unge, der er kommet i den situation, at de har fået den straf, der hedder en idømmelse til ungdomssanktionen, så for manges vedkommende har de typisk også oplevet mange svigt, og for nogles vedkommende er det faktisk første gang, de oplever, at der er voksne omkring dem, som virkelig vil dem, og som er der. Derfor skal handleplanerne også laves og fremlægges.

De gode eksempler fra ungdomssanktionen, som vi har rundtomkring i landet, skal bruges positivt. Vi har jo steder her i landet, hvor man kan vise et meget lavt tilbagefald til kriminalitet, efter at de unge har haft ophold der. De gør i den grad med deres egne tal landsgennemsnittet til skamme. De steder skal vi lære af og lytte til og fortsætte med at udvikle ungdomssanktionen.

Venstre ser meget positivt frem til udvalgsbehandlingen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der ser ikke ud til at være nogen spørgsmål. Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Vibeke Grave.

Vibeke Grave (S):

Jeg vil gerne starte med at konstatere, at langt de fleste af vores nuværende unge er ret lovlydige og har et rigtig godt forhold til deres familie og skole. Men en lille gruppe unge skiller sig altså ud, og disse unge har en række alvorlige forhold bag sig. Det har hidtil været temmelig vanskeligt for myndighederne at få dem ind i et godt forløb og væk fra kriminaliteten.

Ungdomssanktionen blev så indført i 2001 i et forsøg på at vende udviklingen blandt disse unge. Efterfølgende undersøgelser af ungdomssanktionen har vist, at den nuværende lovgivning på en række områder ikke fungerer efter hensigten. Der sker f.eks. ikke en ordentlig udredning af den unge i fase 1. Hver tredje ung kommer tilbage til en sikret afdeling, efter de er overgået til anbringelse i åben institution i fase 2. Knap halvdelen har forladt foranstaltningen på et tidspunkt gennem forløbet, hver femte laver en ny kriminalitet i strafperioden, og mere end hver tredje har et afbrudt uddannelsesforløb bag sig.

På den noget kedelige baggrund skal der ske noget, hvis ungdomssanktionen skal få den funktion, som den er tiltænkt. Derfor vil vi også

i Socialdemokratiet i fremtiden have fokus på, at det skal sikres, at ungdomssanktionen kommer til at blive tilbudt de unge mennesker, som kan honorere sådan et tilbud; at varetægtsfængslingen bliver så kort som overhovedet mulig; at udredningen af den unge iværksættes hurtigst muligt i fase 1, hvor der tages stilling til den unges samlede situation, herunder eventuel behandling for lidelser eller misbrug og en plan for uddannelse og beskæftigelse; at planen i videst muligt omfang laves i samarbejde med den unge og forældremyndighedsindehaveren; og at den unge får mulighed for et støttende efterværn også efter fase 3.

Med lovforslaget indføres en koordinator til den unge, som skal være med til at sikre, at handleplanen fastholdes for alle parter gennem forløbet. Det er vi enige i, og koordinatorens rolle og funktion skal sikres i videst mulig udstrækning. Den unge skal have ret til en koordinator, som skal ansættes hurtigst muligt, og ansættelsen skal helst være i overensstemmelse med den unge. Koordinatoren skal have en rimelig honorering for sit arbejde og sin tid; koordinatoren skal have en mulighed for at klædes på fagligt; han skal sikres supervision; og funktionerne hos koordinatoren, kompetencerne og handlemulighederne skal hurtigst muligt efter lovens vedtagelse beskrives i den foreslåede vejledning fra ministeren.

Lovforslaget indeholder samtidig bestemmelser, der giver en sikret afdeling mulighed for at undersøge både anbragte personer og deres opholdsrum. Socialdemokraterne er enige i, at der skal være den adgang i loven, når man som barn eller ung befinder sig på en sikret afdeling. En eventuel undersøgelse skal dog kun iværksættes på baggrund af en begrundet mistanke og skal først være iværksat efter en konkret vurdering af forstander eller stedfortræder. Samtidig skal personundersøgelsen kun foretages af personer af samme køn som den unge, alt andet ville være et unødigt overgreb. Men vi er tilfredse med, at man samtidig indfører en indberetning til den unges opholdskommune, og giver den unge mulighed for at kommentere forløbet.

Kl. 16.55

Afslutningsvis skal jeg derfor sige, at Socialdemokraterne er tilfredse med den foreslåede opstramning af lovgivningen, og vi kan støtte forslaget med de faldne bemærkninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som den næste ordfører.

Kim Christiansen (DF):

Ungdomssanktionen trådte i kraft den 1. juli 2001. Baggrunden for dens vedtagelse var konkrete sager om bl.a. gruppevoldtægter i København og Århus med fortrinsvis unge indvandrede, og disse sager tiltrak sig meget opmærksomhed i medierne.

Ungdomssanktionen har i sit udgangspunkt en dobbelt rolle, idet den både skal fungere som straf og være behandlende. Målgruppen er sanktionsdømte og svært utilpassede drenge og piger mellem 12 og 18 år, som ikke kan anbringes i traditionelle døgnforanstaltninger.

Der har været mange diskussioner om det hensigtsmæssige i at sammenblende straf og behandling. Der er oven i købet nogle, der mener, at man slet ikke skal straffe de her unge mennesker.

I DF er vi ikke tvivl om, at hvis man som 15-årig – eller som 12-årig for den sags skyld, derfor har vi også plæderet for at få den kriminelle lavalder sænket – begår kriminelle handlinger, er man også gammel nok til at modtage en straf. Jeg vil godt understrege, at straffen ikke skal være den samme, hvis man er 12 år, som hvis man er 17 år. Det har vi tidligere begrundet. Og det skal så enten være i form af ungdomssanktion eller samfundstjeneste.

Man skal gøre sig en ting helt klart her. Jeg synes, nogle af ordførerne måske har prøvet at fremstille et lidt forkromet billede af det her med, at det nærmest er synd for de unge mennesker. Det er altså ikke englebørn, vi taler om. Der er tale om svært belastede unge med voldsomme adfærdsmæssige reaktioner og en destruktiv social adfærd, så behovet for en straf er i høj grad til stede og ganske rimelig.

De unge skal forstå, at samfundet simpelt hen ikke vil finde sig i deres voldelige adfærd, og der skal sættes massivt ind, så de kan bringes frem til en livssituation, hvor deres ressourcer kan nyttiggøres til gavn først og fremmest for dem selv, men også for samfundet.

Hvordan er det gået, siden ungdomssanktionen trådte i kraft? Det er rent ud sagt gået elendigt. Det viser Socialforskningsinstituttets egen undersøgelse fra 2005. 120 af de 148, som er omfattet af undersøgelsen begik ny kriminalitet, svarende til en recidivprocent på 82. Det vidner jo nærmest om total fiasko.

Så derfor har man også nedsat en ekspertgruppe, som skulle komme med anbefalinger til, hvordan man kunne styrke ungdomssanktionen. Her har bl.a. forstanderkredsen også medvirket. Vi har holdt høringer. Der har været en masse undersøgelser frem og tilbage. Og nu er det så også mundet i et lovforslag med de her tre elementer, som har været omtalt.

Jeg skal bare nævne det kort: Koordinator. Jamen det er sikkert en ganske glimrende ting, om ikke andet så er det i hvert fald endnu en fordyrelse af ungdomssanktionen, fordi nu mener man altså ikke, at de enkelte forstandere er i stand til at varetage den her opgave.

Det, som forstanderne har påpeget, er jo ikke så meget, at det var svært at koordinere. Det er mere, at man skulle flytte de unge rundt fra institution til institution i forløbet. Så det, man har efterlyst fra forstandernes side, er måske mere et samlet forløb inden for det samlede område.

Og det næste: Handleplaner. Jamen det er jo glimrende. Selvfølgelig skal de i gang med uddannelse eller beskæftigelse, men det er måske lidt illusorisk at tro, at de her mennesker inden for den 2-års-periode vil være i stand til at modtage undervisning. Men hvis de kan, vil det da selvfølgelig være glædeligt.

Det, der er behov for her – og det er der ingen tvivl om, og det vil Dansk Folkeparti også gerne være med til – er, at vi får en grundliggende, gennemgribende gennemgang af ungdomssanktionen. Jeg har altid undret mig over, at når vi taler om en straffeforanstaltning, burde den rettelig høre hjemme under Kriminalforsorgen og ikke som en social foranstaltning. Det er altså kriminelle, vi har med at gøre. Det er ikke bare nogen, der kun har haft en dårlig barndom. Det har de sandsynligvis også, langt de fleste af dem.

Dansk Folkeparti støtter de her tiltag, fordi man må sige, at så længe ungdomssanktion kører i sin nuværende form, så støtter vi selvfølgelig alt, der kan gøre den bare en lille smule bedre, men vi ser også frem til at få en forhandling om, hvad kan vi stille i stedet for ungdomssanktionen, for vi mener ikke, at det er godt nok. Der bør være flere muligheder, når vi taler om unge kriminelle. Og som sagt, så burde det nok ligge under Kriminalforsorgen. Jeg tror, de er bedst til at løse den opgave.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige en enkelt spørger, og det er fru Pernille Frahm.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det, der fik mig til at bede om ordet, var ordførerens bemærkning om, at hvis man er gammel nok til at begå kriminalitet, så er man også gammel nok til at komme i fængsel og være over den kriminelle lavalder.

Jeg vil gerne spørge: Er der nogen grænse hos Dansk Folkepartis ordfører? Hvad nu, hvis man begår tyveri som tiårig eller som otteårig eller som femårig? Findes der nogen grænse, eller er man bare pr. definition kriminel uanset alder og burde kastes i fængsel eller behandles i retssystemet og ikke det sociale system, hvis man har begået kriminalitet?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Man er principielt nødt til at have en eller anden nedre aldersgrænse for det her. Jeg mener nok, at 12 år er en rimelig grænse, det mener Dansk Folkeparti at det er. Jeg har ikke talt om på noget tidspunkt, at tolvårige skulle sættes i fængsel. Det har Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde nævnt med et eneste ord. Vi har ment, at der skulle gøres nogle foranstaltninger, at der skulle iværksættes en eller anden form for samfundstjeneste, en eller anden form for straf, en eller anden form for konsekvens.

Nu ved jeg godt, at det måske ikke er den stærke side hos det parti, fru Pernille Frahm repræsenterer, at der også skal være konsekvens af tingene, men det mener Dansk Folkeparti at der skal, og det uanset om man så er 13 år. Det kunne jo også have den fremragende effekt, at vi fik taget noget i opløbet, så de ikke ender som hærdede kriminelle som syttenårige, for jeg ved ikke, om fru Pernille Frahm også følger lidt med i medierne med hensyn til det stigende antal ungdomsbånd og ungdomskriminaliteten. Vi taler om knivstikkeri, vi taler om skyderier, vi taler ikke om at stjæle et stykke chokolade nede i Brugsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Konsekvens kan vi være enige om, men er ordføreren så ikke også lidt optaget af konsekvenserne af den lovgivning, der ligger her? Når nu man læser analyserne af, hvordan effekten har været, så viser det sig jo, at konsekvensen af den metode, Dansk Folkeparti bl.a. ønsker at man

skal bruge, er, at der er større tilbagefald, og vi får flere hårde kriminelle ud af det. Det er konsekvensen af den såkaldte konsekvente politik, som Dansk Folkeparti ønsker at følge mod de her børn.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan ikke se, hvorfor det skulle være en konsekvens, hvis man ønsker en strammere holdning over for de unge mennesker. Det er der da mig bekendt ikke lavet nogen undersøgelser om.

Socialforskningsinstituttet har undersøgt ungdomssanktionen og fundet ud af, at det er en fiasko, nærmest en total fiasko. Der står da intet i den rapport om, at hvis man fulgte Dansk Folkeparti og strammede op på konsekvensen for de unge mennesker, så ville det blive endnu værre. Det er jo noget vrøvl, det står ikke nogen steder. Det er jo en konklusion, som fru Pernille Frøhm selv drager, fordi det måske er ønsketænkning. Men det er bare ikke sådan, vi tror, at virkeligheden er.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så bliver det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti mener, at ungdomssanktionen er en rigtig løsning for kriminelle unge, det at vi går ind med ungdomssanktionen og laver et socialpædagogisk fagligt tiltag over for de unge i stedet for at sætte dem i fængsel og så i øvrigt lader dem sidde der og passe sig selv. Det er vigtigt, at vi tager hånd om de unge, at vi sørger for, at de kommer på fode igen, og at de kommer til at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Derfor er det også vigtigt, at vi får ungdomssanktionen til at virke og fungere rigtigt. Det er jo lidt ærgerligt, at den ikke har fungeret fra starten, men omvendt er det jo godt, at vi så har muligheden for at justere undervejs og få ungdomssanktionen til at fungere og tage til os af den kritik, der har været, om, at recidivprocenten har været for høj, at den røde tråd i behandlingen mangler osv.

Derfor er det også godt at se, at ministeren nu kommer med et lovforslag, som jo i høj grad med sine tre elementer gør, at vi kommer videre mod en velfungerende sanktion. Det skal sanktionen selvfølgelig være, for det er jo ikke nok, at

man teoretisk mener, at det her er den rigtige løsning for kriminelle unge, det er også vigtigt, at det i praksis kommer til at fungere som en rigtig god løsning, og det er vi meget opsat på fra konservativ side.

Vi er tilfredse med de tre elementer, som forslaget indeholder, nemlig en mulighed for visitation og ransagning der, hvor det kan være nødvendigt, således at de unge ikke smugler ulovlige ting med ind eller får vennerne til at gøre det, men at man som personale har mulighed for at visitere eller ransage og finde f.eks. våben eller narkotika eller lignende. Det er naturligvis en selvfølge.

Ministerens har så ment, at det var nødvendigt, at vi fik lovfæstet den her ordning, og det er vi helt på det rene med og synes også, det er en rigtig løsning. Det er bedre, at vi skriver det direkte i paragrafferne, end at personalet skal gå fra vejledning til vejledning for at se, hvad retsstanden er.

Så er vi også meget tilfredse med, at vi nu får præciseret de handleplaner, som selvfølgelig skal udarbejdes, at man der i højere grad – ikke alene, men i højere grad – fokuserer på uddannelse og beskæftigelsesmuligheder, beskæftigelsestræning, jobtræning osv., at man simpelt hen målrettet prøver at få de unge til at få en uddannelse, at få de unge gjort i stand til at påtage sig beskæftigelse, når de kommer ud, for vi ved jo alle sammen, at det absolut er den vigtigste vej og den rigtigste vej ud af kriminalitet. Har de noget at give sig til og har muligheden for at tjene deres egne penge på lovlig vis, er det det, der oftest kan få dem ud af en kriminel løbebane.

Kl. 17.05

Så er det sidste jo det med at få ansat flere koordinatorer, nemlig sådan at hver enkelt ung skal have en koordinator, som følger den unge igennem de tre faser i behandlingsforløbet. Det er vi tilfredse med, og vi håber, det kommer til at fungere.

For det er vigtigt, at der er en rød tråd igennem de tre faser, således at den unge ikke føler, at det er institutionsskift på institutionsskift og dermed nye pædagogiske tiltag, nyt personale, nye kulturer, nye udfordringer og også nye voksne, man kan få lov til at udfordre, men at der så er en koordinator, som sørger for at holde den unge til ilden og nå målet om at komme ud af den her sanktion på den anden side som et bedre menneske, der har fået noget ud af den her sanktion, som ikke bare har oplevet den som

en sanktion, men også har oplevet den som en hjælp.

Vi tror fra Konservatives side, at noget af det, som yderligere skal til ud over lovforslaget her, er, at vi får nok sikrede pladser. Vi er ikke tilfredse med, at der er situationer rundt i landet, hvor domstolene er nødt til at løslade meget, meget grove kriminelle unge til gaden, fordi man simpelt hen mangler sikrede pladser. Det kan ikke passe, og derfor er vi nødt til at arbejde i retning af, at vi får flere sikrede pladser.

Det vil også alt andet lige være en endnu bedre løsning, og det kunne være, at hvis vi sikrede, at vi på lidt længere sigt havde mulighed for, at det var den samme institution, der kunne levere alle tre faser i behandlingsforløbet, så kunne vi måske overflødiggøre koordinatorene til den tid. Men som en mellemstation er det fint med koordinatorene, og vi støtter lovforslaget hundrede procent.

Anden næstformand. (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg skal allerede indledningsvis starte med at afsløre, at Det Radikale Venstre selvfølgelig også bakker op om det her forslag. Det er vel meget naturligt, eftersom det ligger i forlængelse af de satspuljeforhandlinger, som seks partier jo faktisk har haft, selv om det, når man nu har lyttet til debatten her i dag, godt kunne lyde, som om der ikke havde været de her forudgående drøftelser, men det må det enkelte parti jo selv om.

Ungdomssanktionen blev oprindeligt indført, fordi man gerne ville have et ordentligt alternativ til straf, og man også gerne ville give en chance til de unge for at komme videre frem i livet på en god måde i stedet for at skulle ind i det almindelige straffesystem.

Jeg tror, alle kan være enige om, at ungdomssanktionen foreløbig ikke har fungeret optimalt, og det er så derfor, at de seks partier har sat sig sammen og har prøvet at komme med nogle småjusteringer. Det er tre fornuftige tiltag, der er kommet her. De to af dem handler primært om den måde, ungdomssanktionen fungerer på.

Det første handler om, at der skal være en bedre sammenhæng mellem de tre faser i ungdomssanktionen, hvorfor man foreslår, at der skal være en fast koordinator, der er tilknyttet den unge, og som sørger for, at der er en rød tråd igennem hele forløbet.

Det er jo en anerkendelse af, at der tidligere har været for mange skift og for meget uro omkring, hvilke personer den unge skulle have, eller som skulle stå for kontakten til den unge, og det prøver vi så at rette op på med den her faste koordinator. Det har vi store forhåbninger til fra radikal side kan være med til at forbedre ungdomssanktionen.

Det andet punkt er, at der skal være nogle bedre handleplaner, som skal være mere målrettede og sørge for, at selve ungdomssanktionen ikke ligesom bare ender med at glide ud, og at der ikke bliver taget ordentligt fat, når ungdomssanktionen egentlig er forbi.

Derfor skal der også i højere grad være en rød tråd i, at den unge allerede under ungdomssanktionen kommer i gang med uddannelse eller beskæftigelse, sådan at vi sikrer, at det er et fornuftigt forløb, også når den unge er færdig med at skulle være i ungdomssanktionen. Det er de to punkter, der primært handler om selve ungdomssanktionen.

Endelig gives der jo med det her forslag også mulighed for at undersøge barnets eller den unges persons opholdsrum på de sikrede afdelinger. Det er et punkt, som Det Radikale Venstre har haft større overvejelser omkring end de to andre så at sige, men vi er kommet frem til, at vi gerne vil støtte det her punkt, også på grund af at der jo er kommet en del klager fra personale og en del bekymring for, om man kunne opretholde sikkerheden både for personalet og også for de andre unge, som opholdt sig på de sikrede institutioner.

Kl. 17.10

Vi synes, man er landet på en meget fornuftig model, hvor der ikke fuldstændig er tale om visiteringsforhold, som der vil være i fængslet eller lignende, men hvor der er en mulighed for alligevel at kontrollere både den unge og den unges person for, om der eventuelt er ting, der kan blive taget med ind, der kunne være til fare for sikkerheden og for andre på institutionen.

Endelig to småting til sidst. Jeg skal bare med glæde notere, at Socialministeriet har taget de høringssvar alvorligt, som har påpeget, at også folk med lav IQ skal have en særlig opmærksomhed på lige linje med folk med psykiske problemer eller misbrugsproblemer. Det synes vi er rigtig godt, og til sidst kan jeg med hensyn til dem, som er for utålmodige med at få lavet ungdomssanktionen om allerede nu, godt forstå, at der kan være den utålmodighed, men det er jo sådan, at vi har aftalt, at vi venter på, at Justits-

ministeriets forskningsenhed kommer med sin undersøgelse, sådan at vi derefter kan lave en evaluering af ungdomssanktionen og måske få en endnu bedre ungdomssanktion eller noget helt andet. Men jeg går ud fra, at alle seks forligspartier venter på de resultater.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Da vores ordfører, fru Anne Baastrup, ikke kan være her i dag, skal jeg sådan for det meste læse hendes tale op.

Vi støtter forslaget, og det gør vi, selv om vi jo ikke var med til at indføre ungdomssanktionen tilbage i 1990'erne. Det er en straf, og reelt giver den ikke de unge en ordentlig chance.

Der er eksempler på, hvordan unge for at slippe for at ungdomssanktionen finder ud af at lave ting og sager, der gør, at de kommer i fængsel i Ringe i stedet for, fordi de ved, at der sidder de i kortere tid, end ungdomssanktionen varer, og det viser jo også noget om, hvor galt det er med det her.

Recidivtallene viser også, at det ikke er den rigtige vej. En recidivprocent på 82 er fuldstændig uacceptabel. Grundene til, at det er gået så galt, er ganske mange. De sikrede institutioner skal rumme alt for mange forskellige slags unge, uden at der er tilstrækkelig med plads og ressourcer til at håndtere dem.

Det kan også skyldes, at de unge kan sidde i varetægt på den sikrede institution, uden der sker noget som helst fornuftigt med dem, og når så dommen er faldet, kommer han eller hun tilbage i samme sikrede institution i op til 6 måneder og meget ofte i samtlige 6 måneder, som er den maksimale tid, man kan sidde.

Det er vigtigt at få involveret de unge i, hvad der skal ske med dem for at få en fremtid uden kriminalitet og for at skabe et grundlag for, at han eller hun igen kan tage en uddannelse. Det er ganske umuligt, hvis der ikke er nogen, der virkelig bakker op. Der er ingen, der rigtig ved, hvor den unge skal være i den anden fase, og det er også noget, som det forslag her i et vist omfang retter op på.

Den konference, som blev holdt herinde om ungdomskriminalitet, viser også med al tydelighed, at der er store problemer med den form for straf, vi anvender her. Der er masser af rapporter og undersøgelser, der viser det, og det eneste

svar, vi får, er desværre det her lovforslag. Det støtter vi jo, ingen tvivl om det. Det er en del af satspuljeforliget, og det trækker også den rigtige vej, men det er ikke nok.

Hvis det skulle være nok, ville det kræve, at justitsministeren også kom på banen med radikale ændringer af ungdomssanktionen og nye bud på, hvordan man i øvrigt kan straffe unge på en måde, som får dem ud af kriminalitet i stedet for at gøre dem endnu mere kriminelle, end de allerede er. Men det har der jo ikke rigtig været interesse for endnu, beklageligt nok.

Vi har tidligere selv fremlagt forslag til, hvad vi mener, der skal gøres for de unge i den her gruppe, og efter at de mange undersøgelser har vist, at sådan som forholdene er nu, skaber vi flere ofre, og vi får mere alvorligt kriminelle unge ud af vores straffesystem, synes vi efterhånden, tiden burde være ved at være moden, og derfor vil vi opfordre regeringen til at komme med en samlet reform af hele den måde, vi behandler de unge på, som har det sådan her, det er der meget behov for.

Man kunne jo f.eks. prøve at skele til Sverige og se, hvad det er for nogen ting, de har sat i gang, hvor de er ved at arbejde med en hel ny reform, som tilsyneladende giver ganske gode resultater.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er fru Line Barfod.

Kl. 17.15

Line Barfod (EL):

Som det er fremgået af debatten, er det her forslag og det her område finansieret af satspuljemidler. Enhedslisten er ikke med i satspuljen. Det er vi ikke, fordi vi ikke mener, det er rimeligt, at kontanthjælpsmodtagere, pensionister, efterlønsmodtagere og førtidspensionister ikke skal have den samme udvikling i indkomst som det øvrige samfund, og vi kan slet ikke forstå, hvorfor det er kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister og pensionister osv., der skal betale for den sociale indsats mod ungdomskriminalitet.

Det er højst besynderligt at sige, at det er dem, der skal betale, i stedet for at det er noget, som vi samlet skulle betale over skattepengene, og hvor vi lader de bredeste skuldre bære den største byrde. Det synes vi ville være langt mere rimeligt.

Hvad angår det konkrete indhold i det her forslag, har Enhedslisten fra starten været imod ungdomssanktionen. Vi mener reelt, at man med ungdomssanktionen går ind og laver et underligt miskmask, hvori der er alt for store elementer af ungdomsfængsel. Jeg mener, at det var meget fornuftigt, at man tilbage i begyndelsen af 1970'erne afskaffede ungdomsfængslerne på baggrund af de meget dårlige erfaringer, man havde med det på det tidspunkt.

Vi mener ikke, at der er noget som helst fagligt belæg for at genindføre dem, som man har gjort med ungdomssanktionen. Vi mener, at man er nødt til, som flere andre også har været inde på, at se på en helt anden måde at håndtere problemet med ungdomskriminalitet på end ved at have særlige ungdomsfængsler. Hvad enten man så kalder det ungdomssanktion eller andet, så er det det, vi mener der er behov for at se på i stedet.

Derudover mener vi, at der er brug for at se på, hvad man har af ressourcer i kommunerne. Vi tror, at det, der er allermost behov for, er, at man har flere ressourcer til ordentlig sagsbehandling, at sagsbehandlerne ikke har så mange sager, at de har langt større mulighed for at komme på efteruddannelse, have løbende uddannelse, supervision osv., have faglig udvikling, mødes og diskutere, frem for at vi bare bliver ved med at lave flere og flere metodekrav fra Folketinget til, hvordan man skal behandle sagerne, i stedet for at behandlerne har ordentlig tid til at lave selve indholdet i sagerne. Det tror vi ville være bedre, hvis vi gerne vil have et bedre resultat og ikke kun er fikseret på processen.

Dernæst er der så det problem, at man i det her forslag også lægger op til, at man nu skal have endnu flere regler omkring ransagning, omkring undersøgelse af de unge selv osv., så det i endnu større omfang kommer til at ligne fængselsforhold. Vi mener, det er dybt problematisk, at man går videre ad den vej.

Så er der spørgsmålet om en koordinator, hvor jeg er enig i noget af det, der er peget på i nogle af høringssvarene, om, at man altså bliver nødt til at skille tingene lidt ad. Det er vældig fornuftigt at få en koordinator for myndighederne, så der er en person, der er ansvarlig for hele forløbet og for at sidde for bordenden ved møderne osv. Men det er bare en anden funktion end at være den fortrolige rådgiver for den unge. Den, der skal være den fortrolige rådgiver for den unge, har svært ved samtidig at have en myndighedskasket på. Derfor tror jeg, at det er meget

vigtigt, at vi ikke i vores debat blander de to funktioner sammen. Det er to forskellige ting.

Dernæst vil jeg så sige, at det, jeg tror man på længere sigt skal se på, er, hvordan vi kan få en mere tidlig indsats, hvor vi sætter ordentligt med penge af med det samme, at i stedet for at være smålig og prøve med en masse små tiltag med det samme så at sætte ind tidligt og gøre det grundigt fra starten, at gøre en stor indsats fra starten.

Vi lavede for nogle år siden et forslag, vi kaldte »Konsekvens med virkning«. Det kan jo laves i mange forskellige udgaver, men når man begynder at se, at de unge har problemer, når de begynder at komme i karambolage med loven på forskellige måder, sætter man i løbet af få dage ind med nogle ting, hvor man både sørger for, at de unge bliver konfronteret med deres ofre, selvfølgelig hvis ofrene vil, at de kommer hen og rydder op, hvis de har lavet hærværk eller andet, at man sikrer, at man også får taget hånd om, hvorvidt der ligger nogle problemer til grund, om det bare er almindelige drengestregger, eller om der er nogle problemer, som gør, at de unge f.eks. skal i gang med et uddannelsesforløb, at de skal have en læreplads, at der skal sættes ind med forskellig indsats.

Og så skal man have mulighederne og midlerne til at gøre det med det samme, så der ikke går flere måneder. Det tror vi ville være langt bedre, end at de på et tidspunkt kommer ind i en ungdomssanktion, hvor det for mange fremstår som dybt uretfærdigt, at de får 2 års ungdomssanktion, mens kammeraten, der har lavet stort set det samme, i stedet måske får 2 eller 3 måneders fængsel. Det er ikke nemt at se, hvad det er, der ligger til grund for, om man får det ene eller det andet. Og det mener vi er et stort problem.

Som det nok klart er fremgået, kan vi samlet set ikke støtte forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for debatten og de mange kommentarer, der jo viser, at der er bred opbakning til lovforslaget og også de enkelte elementer. Derfor skal jeg kun kommentere ganske få ting. Jeg tager det i øvrigt som udtryk for, at vi jo har haft et rigtig godt forhandlingsforløb, hvor vi faktisk har været meget rundt omkring de forskellige spørgsmål og de forskellige ele-

menter, der er relevante for indholdet af ungdomssanktionen.

Kl. 17.20

Men den ene kommentar, jeg skal give, er til hr. Kim Christiansen, og den går jo netop på, at det, vi behandler her, er indholdet, altså det, man kan tilbyde i ungdomssanktionen, og ikke selve rammerne som sådan. For som der blev gjort opmærksom på fra radikal side, er det jo sådan, at de lovgivningsmæssige rammer for ungdomssanktionen findes i straffeloven, og de hører som sådan under Justitsministeriets område, og derfor hører hele diskussionen om selve de bestemmelser altså hjemme andetsteds, og de afventer, netop som der blev gjort opmærksom på, en uddybende kvantitativ undersøgelse på området.

Så det, vi altså behandler med det her lovfor-slag, er de problemer, der har vist sig at gøre sig gældende med hensyn til det indhold, der bliver tilbudt de unge, der er idømt en ungdomssanktion, og hvad vi kan gøre for at rette op dér i forbindelse med netop at sætte fokus på uddannelse, beskæftigelse, at få mere sammenhæng i indsatsen og i det hele taget at tage fat på de problemer, der har vist sig at være på området.

Så vil jeg til hr. Tom Behnke, der jo ud over opbakningen til lovforslaget så også gjorde opmærksom på, at det er vigtigt, at der er et tilstrækkeligt antal sikrede pladser, gerne sige, at det jo netop er noget, vi har været ved at kigge nærmere på. Vi har netop bevilget midler til yderligere fem sikrede pladser, men er så også her i foråret i gang med en mere specifik opgørelse af, hvad behovet på området egentlig er, og det kræver, at vi kommer lidt mere bag om tallene med hensyn til, hvor længe de enkelte personer er hvor, for så at kunne vurdere: Hvad er det for et antal sikrede pladser, der er brug for? Men det vender vi altså som sagt tilbage til.

Så skal jeg til fru Line Barfod kun sige, at jeg måske ikke er så overrasket over udmeldingen og heller ikke over, at vi lige skulle have den der omgang med satspuljen en gang til, og vil blot knytte den kommentar til det, at jeg faktisk er enig i, at vi skal have meget mere fokus på, hvad vi kan gøre af forebyggende foranstaltninger. Og selv om det ikke vil bekomme fru Line Barfod vel, så har satspuljepartierne faktisk netop rettet blikket mod det og har sat en pose penge af til at prøve at se på, hvordan man på et tidligere tidspunkt kan få taget nogle initiativer for at undgå, at en ung person, der måtte være på vej ud ad et kriminelt spor, ikke fortsætter ad det spor – at

det ikke ender sådan – men at man i tide får taget nogle initiativer, der faktisk kan hjælpe den unge.

Jeg vil også nævne, at vi jo har haft forsøg kørende med konfliktmægling, som faktisk har vist sig at give rigtig gode resultater, hvor den unge måske har været voldelig eller har udsat en anden for grov mobning eller lignende. Der har været rigtig gode resultater, og jeg tror, vi skal have meget mere af den slags for at undgå, at det eskalerer for den unge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak. Der er lige et enkelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil sådan set kun rette en misforståelse. Jeg forsøgte sådan set bare over for ministeren at være en lille smule konstruktiv, og når man er det, er man jo somme tider også en lille smule kritisk. Det, jeg prøvede at påpege, var, at det er fuldstændig korrekt, som ministeren giver udtryk for, at det rent strafferetlige ligger i Justitsministeriet, og der synes vi også det ligger godt. Jeg gav bare udtryk for, at det måske kunne være en idé for ministeren at se på at få det samlet i det samme ministerium, således at man ikke skulle flakse mellem en straffelovgivning og så en sociallovgivning. Det kunne jo godt være, at det kunne lette det også for de unge mennesker; det kunne måske være med til at give det et mere jævnt forløb. Så det var bare sådan et input til debatten. Det var ikke for ikke at stå ved de satspuljeforhandlinger, der har været. Dem står vi selvfølgelig ved.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Sådan var det sådan set heller ikke meningen at det skulle opfattes, jeg siger det kun, fordi andre jo har været inde på hele diskussionen om selve rammerne for ungdomssanktionen.

Nu er SF's ordfører gået. SF har jo tilsluttet sig de her lovgivningsmæssige ændringer, men har jo samtidig gjort opmærksom på, at man oprindeligt var imod ungdomssanktionen og derfor også meget gerne ville diskutere selve rammerne for det, og det var kun for at understrege, at den diskussion så hører andetsteds hjemme.

Så kan man selvfølgelig godt rejse den diskussion, som hr. Kim Christiansen gør, med hensyn til, hvad der ligger hvor osv. Men faktisk er det sådan, at vi på rigtig mange områder ser det

her samspil mellem forskellige ministerier, fordi der er noget, der ligger det ene sted, og noget, der ligger det andet sted, og sådan tror jeg også det fortsat vil være på det her område, og der gælder det jo selvfølgelig så netop om at koordinere mest muligt, så det ikke bliver et problem, at der er flere ressortministerier, der skal ind over det samme emne.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Men det, jeg godt lige vil spørge ministeren om, er så, om ministeren ikke er enig med mig i, at man i hvert fald godt kunne få den tanke, at der går lidt for meget kassetænkning i det, når tingene netop på et tidspunkt bliver overgivet til de kommunale myndigheder. Det er jo måske netop det, jeg gerne vil undgå, så det i hvert fald ikke er økonomien, der er afgørende for, om de unge får den rigtige straf/behandling.

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes, det er vigtigt, at kommunerne også har det økonomiske ansvar, altså, at beslutningskompetence og økonomisk ansvar følges ad, fordi det har en afgørende betydning med hensyn til interessen for at sætte ind for at forebygge, at de unge overhovedet ender i den her situation. Derfor synes jeg, vi skal fastholde den finansieringsform, der er i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger jeg tak til socialministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. april 2007, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.27
